

DELEGIRANA DIREKTIVA KOMISIJE (EU) 2025/811

z dne 19. februarja 2025

o spremembi Priloge I k Direktivi 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede informacij, ki jih je treba sporočiti v okviru sistemov poročanja z ladij

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/75/EGS ⁽¹⁾ in zlasti člena 27(2) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Nedavni dogodki na področju prevoza nevarnega blaga, vključno z nafto, zaradi geopolitičnih konfliktov, ki vplivajo na pomorski prevoz, so zelo zaskrbiljujoči. Zlasti veliko tveganje za pomorsko varnost in morske ekosisteme predstavlja t. i. temna flota ali flota v senci, kot je opredeljena v Resoluciji skupščine Mednarodne pomorske organizacije (IMO) A.1192(33), ki pogosto vključuje ladje, ki ne izpolnjujejo standardov.
- (2) Ocene kažejo, da se je temna flota ali flota v senci v zadnjih nekaj letih povečala za 70 % na približno 600 plovil. Njeno netransparentno delovanje povzroča težave, zlasti pri določanju in preverjanju statusa potrdil, vključno s potrdili o zavarovanju. Porast prevoza nafte s takšnimi nevarnimi in nezavarovanimi plovili spodbuja varnostne in okoljske standarde v okviru instrumentov, ki jih je razvila IMO.
- (3) Zato so evropske obale držav članic vedno bolj izpostavljene okoljski škodi, ki je posledica okrepljene dejavnosti temne flote ali flote v senci, kar povečuje tveganje za pomorske nesreče in izredne dogodke ter predstavlja nesprejemljivo grožnjo za varnost človeškega življenja na morju in za okolje.
- (4) Pravne možnosti pripisovanja odgovornosti ali pridobitve odškodnine v primeru izrednega dogodka so lahko omejene zaradi nejasnega lastništva in zavarovalnega kritja plovil, s čimer se breme odprave škode morebitnega razlitja prenese na prizadete države članice in Unijo.
- (5) Direktiva 2009/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ o zavarovanju lastnikov ladij za pomorske zahtevke vsebuje določbe o predložitvi potrdila o pomorskem zavarovanju za vsako ladjo, ne glede na zastavo, ki vpluje v katero koli pristanišče države članice EU, pa tudi v teritorialnem morju držav članic EU, brez poseganja v zahteve mednarodnega prava. Toda ne zajema ladij v tranzitu.
- (6) Člen 5 Direktive 2002/59/ES določa, da morajo vse ladje, ki vplujejo v območje katere koli države članice EU, pri sporočanju zahtevanih informacij upoštevati sistem obveznega poročanja z ladij. Poleg tega člen 16 zahteva, da se vse ladje, ki niso uradno obvestile o zavarovanju ali finančnih jamstvih ali le-teh nimajo v skladu z mednarodnimi predpisi ali predpisi EU, štejejo za ladje, ki predstavljajo potencialno nevarnost za ladijski promet ali grožnjo za varnost v pomorskem prometu, varnost posameznikov ali okolja.
- (7) Obstoječe zahteve ne zajemajo ustrezno primerov ladij, ki ne glede na svojo zastavo plujejo ob obalah držav članic in so v tranzitu, vendar ne vplujejo v nobeno pristanišče države članice, za te primere pa je treba najti rešitev.

⁽¹⁾ UL L 208, 5.8.2002, str. 10, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/59/oj>.

⁽²⁾ Direktiva 2009/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o zavarovanju lastnikov ladij za pomorske zahtevke (UL L 131, 28.5.2009, str. 128, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/20/oj>).

- (8) Nedavni mednarodni dogodki poudarjajo potrebo po odločnih ukrepih za obravnavanje tveganj, ki jih predstavljajo nezavarovana in nevarna plovila. Resolucija skupščine IMO A.1192(33) (december 2023) poziva k ukrepom za preprečevanje nezakonitih dejavnosti temne flote ali flote v senci v pomorskem sektorju. Revidirane smernice pravnega odbora IMO (LEG.1/Circ.16, junij 2024) določajo posodobljene standarde za priznavanje potrdil o zavarovanju civilne odgovornosti in potrjevanje ponudnikov finančnih jamstev, vključno s klubi za zaščito in jamstvo (P&I Clubs), medtem ko resoluciji skupščine sklada iz leta 1992 in dopolnilnega sklada (resolucija št. 14 oziroma št. 6 iz novembra 2024) krepiata mednarodno ureditev odgovornosti in odškodnin, vzpostavljeno s Konvencijo o civilni odgovornosti iz leta 1992, Konvencijo o skladu iz leta 1992 in Protokolom o dopolnilnem skladu. Za usklajenost s temi mednarodnimi standardi in učinkovito obravnavo nastajajočih tveganj bi bilo treba Direktivo 2002/59/ES posodobiti, da bo odražala ta nova dejstva.
- (9) Da bi izboljšali pomorsko varnost / pripravljenost na onesnaženje in obalnim državam omogočili učinkovito spremljanje pomorskega prometa, zlasti plovil, ki prevažajo nevaren tovor ali tovor, ki onesnažuje, kot je nafta, je IMO vzpostavila več sistemov obveznega poročanja z ladij. Zasnova teh sistemov omogoča lažjo izmenjavo ključnih informacij o premikih ladij in tovoru, kar zagotavlja sprotno obveščanje organov. V Uniji se te informacije prenašajo prek nacionalnih sistemov poročanja, povezanih s sistemom Unije za izmenjavo pomorskih informacij SafeSeaNet. V točki 4 Priloge I k Direktivi 2002/59/ES so opisane vrste informacij, ki jih morajo ladje sporočiti organom prek ustreznih sistemov poročanja. Da bi zadostili spreminjajočim se operativnim in varnostnim potrebam, bi bilo treba navedeno prilogo spremeniti in vanjo vključiti nove informacije, zlasti o potrdilih o zavarovanju, ki so bistvena za zagotavljanje pomorske varnosti, varstva okolja in učinkovitega odzivanja na izredne razmere.
- (10) Direktivo 2002/59/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

V točki 4 Priloge I k Direktivi 2002/59/ES se točka X nadomesti z naslednjim:

„X. Drugo:

- lastnosti in ocenjena količina goriva v tanku za ladje z bruto tonažo več kot 1 000 ton,
- navigacijski status,
- eno ali več potrdil o zavarovanju, izdanih s strani ponudnika, ki se hranijo na ladji kot dokazilo o sklenjenem zavarovanju za pomorske zahteve v skladu s členom 4 Direktive 2009/20/ES, ter potrdila o civilni odgovornosti, izdana v skladu z:
 - Mednarodno konvencijo o civilni odgovornosti za škodo, povzročeno z onesnaženjem z nafto, 1992, kakor je bila spremenjena (Konvencija o civilni odgovornosti iz leta 1992);
 - Mednarodno konvencijo o civilni odgovornosti za škodo, nastalo zaradi onesnaženja z gorivom, iz leta 2001 (Konvencija o gorivih iz leta 2001) ter
 - Mednarodno konvencijo iz Nairobija o odstranitvi razbitin iz leta 2007 (Konvencija iz Nairobija iz leta 2007).“

Člen 2

1. Države članice najpozneje v šestih mesecih sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Navedene predpise uporabljajo od dneva, ki sledi dnevu njihovega sprejetja.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 19. februarja 2025

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN